BEERSBERICHTEN

Koninklijke Rederijkerskamer ''Jan van Beers''
Opgericht: 1 december 1861
Zinspreuk: 'Steeds Beter'

WINTER UITGAVE

*Auditie Jubileumstuk *Eenakterfestival 2016 in Baarn

Oproep auditie jubileumstuk

Dit jaar, 2016, is een jubileumjaar. Onze Koninklijke Rederijkerskamer "Jan van Beers" bestaat 155 jaar!
Om dit te vieren wordt op 4 en 5 november in het Zimihc Theater Zuilen (Vorstelijk Complex) weer een groots en vrolijk jubileumstuk opgevoerd. Dit onder leiding van de ons bekende regisseur René Retèl, die – in samenspraak met onze leesclub – de stukkeuze gaat bepalen.
De bedoeling is, dat zoveel mogelijk spelers aan dit feestelijk jubileumstuk kunnen deelnemen in grote, kleine en figurantenrollen.

Graag nodigen wij u uit voor de **auditie** op:
dinsdag 15 maart 2016 om 20.00 uur in Het Weeshuis van de Kunst, Jasmijnstraat 6, 3732 EC De Bilt (www.hetweeshuisvandekunst.nl).
De repetities worden gehouden van april tot november op dinsdagavond (éénmaal per week) in het Weeshuis van de Kunst, vanaf september een tweede avond + locatie nog te bespreken op de auditie.

Heeft u zin om mee te spelen (uiteraard zijn nieuwe leden en vrienden van harte welkom om zich aan te melden) en komt u op 15 maart naar de auditie, wilt u zich dan opgeven bij **ondergetekende.**
Natuurlijk hopen/rekenen wij op uw rederijkerswaardig enthousiasme om aan dit jubileumstuk luister te willen bijzetten....
Wij wensen u in alle opzichten een –> goed –> "steeds" beter –> best nieuw jaar!!

Namens het bestuur,
Marjan Jansen, Productie
marjanj@hetnet.nl / tel. 0346-570527

Gelukkig Nieuwjaar — Happy New Year — Feliz Año Nuevo
Bonne Année — Bonan Novjaron — Felice Anno Nuovo
Shana Tova — Godt Nytår — Ein glückliches neues Jahr

Woord van de voorzitter……

Graag wil ik u allen, namens het gehele bestuur, een gezond, gelukkig en inspirerend 2016 toewensen.

"Geïnspireerd worden betekent : zich het verleden herinneren".

Jan van Beers is in december 2015 het 31ste jubileumjaar in gegaan. Een felicitatie waard aan alle leden en vrienden, die onze vereniging een warm hart toedragen. Blikken we terug op het verleden, dan zien we hoe met elkaar de vereniging steeds weer in staat is geweest om te overleven en veel meer dan dat.

Laat onze rijke geschiedenis ons inspireren en net als in 2015 weer tal van evenementen met elkaar beleven. Dank aan de evenementen-commissie die hier een groot aandeel in heeft gehad en er zijn ook voor het komend jaar weer de nodige plannen.

In 2016 starten we met deelname aan het bekende Eenakterfestival op 22 en 23 januari in De Speeldoos in Baarn. Uiteraard streven wij met het stuk Exit…?! naar de eerste prijs. We nodigen u van harte uit om ons te komen aanmoedigen. Meer informatie hierover leest u elders in dit blad.

Via de Beersberichten, Facebook en Twitter (ja ook onze Jan gaat met zijn tijd mee) zullen we u op de hoogte houden.

Ik wens u veel leesplezier met deze eerste Beersberichten in 2016.

Marijke Dashorst

30e Eenakterfestival 2016:
vrijdag 22 en zaterdag 23 januari
Locatie: Grote Zaal Theater de Speeldoos
Rembrandtlaan 35, 3741 TA Baarn

Toneelgroep Karakter organiseert sinds 1985 jaarlijks in de 3e week van januari het Eenakterfestival in Baarn; 8 toneelgroepen uit de regio spelen, verdeeld over twee avonden, verschillende stukken.

Jan van Beers doet mee met de eenakter "Exit...?! een bewerking van het stuk ''Exit 4 All'' van Joost II Sickenga en is vrijdag 22 januari 2016 als laatste van de vier toneelgroepen aan de beurt om haar prestaties te laten zien.
Op de volgende pagina kunt u hierover meer lezen.

Na afloop van het festival, op zaterdag 23 januari, beoordeelt een vakjury de geleverde toneelprestaties en kent de prijzen toe, de zogeheten ***Speeldoosjes:***

- drie prijzen voor de beste voorstellingen (eerste, tweede en derde)
- prijs voor de beste acteur of actrice
- prijs voor de beste regie

Kaarten kosten €11.00 excl. consumptie en zijn verkrijgbaar via **www.speeldoosbaarn.nl** en aan de kassa van Theater de Speeldoos, **tel.: 035-5418050** (open op maandag, woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 - 12.00 uur) en een half uur voor aanvang van de voorstelling.
Een passe-partout voor twee avonden kost € 15,00.

U komt toch allemaal kijken?

Eenakterbewerking van "Exit 4 All" van Joost II Sickenga

v.l.n.r.: Wibo, Grarda, Marijke, Annemies, Jelle, Vera, Karen

Zes vrienden komen maandelijks bij elkaar bij de leesclub.
De leesclub was een idee van Elize die haar broer Ferry, met wie ze haar hele leven in het huis van hun ouders woont, 'de deur uit' wilde krijgen.
Helen en Beth al 20 jaar getrouwd en vrienden van Elize en Ferry.
Julie zag een oproep voor nieuwe leden voor de leesclub en heeft haar beste vriend Adam geïntroduceerd. Hoewel ze allemaal in een andere levensfase zitten, voelen ze de sleur van hun bestaan.
Alles gaat volgens een bepaald stramien. Niets is meer verrassend.
Op een avond, wanneer ze op weg zijn naar een toneelstuk waar Beth aan mee heeft gewerkt als dramaturg, krijgen ze een ongeluk met de auto. In de andere auto zit Eve.
Eve neemt het zestal mee op een nachtelijke ontdekkingstocht.

Kan het leven nog een feest zijn?

Even Voorstellen.....

.....Jolanda de Jong, regisseuse van onze bijdrage aan het Eenakterfestival 2016 in Baarn. De redactie van Beersberichten was nieuwsgierig naar onder andere haar toneelachtergrond en haar ervaringen met 'Jan van Beers'

Wie is Jolanda de Jong?
Ik ben geboren in 1978 in Maastricht. Ik ben dramadocent op twee middelbare scholen en werk als theatermaker voor verschillende projecten en als regisseur van Curtains-Up.

Hoe ben je in aanraking gekomen met de (amateur)toneelwereld en wat trekt jou daarin aan?
Op de middelbare school deed ik mee aan de jaarlijkse musicals en speelde ik in stukken van andere regisseurs. In die tijd werkte ik ook achter de coulissen mee aan opera's en musicals (decor, kledingatelier en floorregie) van De Nederlands Vlaamse Opera en eigenlijk heeft het sindsdien niet meer stil gestaan, die achtbaan die theater heet. Ik ben vrij snel zelf gaan regisseren.

Sinds wanneer regisseer je en welke stukken?
Ik regisseer al vanaf mijn 17de, had in een aantal stukken gespeeld en zocht naar een uitdaging. Ik wilde regisseren, werken met mensen die hun lichaam als instrument gebruiken, mensen die hun gevoel als basis nemen voor het spel, mensen helpen en begeleiden in die zoektocht naar het vertellen van het ultieme verhaal. Dus ik begon mijn eigen theater-groep Curtains-Up voor en door jongeren en we begonnen met een

dialectversie van The Bluesbrothers. In Maastricht maakten we toentertijd een stuk of zeven muziektheaterproducties en daarna viel het daar een beetje stil, omdat ik voornamelijk in Utrecht en Brabant aan het produceren en regisseren was. Tijdens mijn studie theaterwetenschap merkte ik dat ik mijn signatuur kon leggen op mijn stukken zonder dat het té werd en dat muziek in welke vorm dan ook een rol speelde in mijn regieën. In 2006 ging ik koren regisseren en in 2009 nam ik Curtains-Up mee naar Utrecht om een doorstart te maken. Daar waren wel wat aanpassingen voor nodig. Ik wilde en wil nog steeds makers de kans geven zich te ontwikkelen in hun vakgebied en Curtains-Up bleek een mooi platform. Vormgevers, grimeurs, muzikanten, bandleiders, choreografen, vocal coaches...iedereen kan bij ons terecht. Over de stukken: soms lijkt het alsof ik alleen maar tragedies speel. Afgelopen drie jaar heb ik onder andere Elektra, Helena, Hyppolytos, Orpheus & Euridice en Julius Ceasar geregisseerd. Maar het gaat mij vooral om het verhaal dat verteld moet worden. De lagen die niet op de oppervlakte liggen. En waarbij muziek een sturende factor kan zijn.

Heb je een voorkeur voor bepaalde stukken?
Muziektheater heeft mijn voorkeur. Ik kom uit een familie met een behoorlijke muzikale achtergrond, maar in tegenstelling tot de meesten van de familie (die allemaal een ventielinstrument gingen bespelen - mijn moeder is het nichtje van Willy Schobbe, de zgn. Gouden Trompettist), koos ik voor een saxofoon. In eerste instantie om me af te zetten, maar ook om een eigen identiteit te ontdekken. In mijn pubertijd had ik behoefte aan iets voor mezelf en dat vond ik in de muziek. Ik nam ook zanglessen en zat op jazzballet. In mijn regieën speelt muziek een rol, misschien wel een leidende rol. Soms is het dominant aanwezig en in andere stukken is het er wel, maar weet je niet altijd of het er is, of twijfel je in ieder geval (zgn. soundscapes zijn ideaal hiervoor). Gustav Mahler zei ooit "Het belangrijkste in de muziek staat niet in de noten." Het gaat om de beleving van de toeschouwer. En die optimaal maken, dat is een mooie taak voor de regisseur.

Hoe ben je in aanraking gekomen met Jan van Beers?
Peter, een kennis van me is een goede vriend van Dennis. Dennis was op zoek naar een regisseur voor het stuk van Beer's Los in 2014. Omdat Peter ooit heeft geholpen met Curtains-Up, stelde hij aan Dennis voor om mij te

benaderen. Na een kennismaking met de vier jonge beren klikte het en hebben we gewerkt aan "Het is niet zo dat we er nog iets van kunnen maken".

Waarom de keuze voor "Exit...."?

Samen met Dennis en Jelle heb ik een aantal stukken gelezen en we waren op zoek naar een stuk dat tot de verbeelding sprak, maar dat zowel tragisch als grappig tegelijkertijd kon zijn. Dat vonden we in Exit4All. Omdat het stuk oorspronkelijk 1,5 uur duurde hebben we behoorlijk moeten schrappen en gezocht naar de kern, dat wat ons aansprak in het verhaal. Met de acteurs en actrices hebben we de herhalingen verwijderd en alleen dat behouden wat volgens ons écht gezegd moest worden. Het stuk is doordrenkt met een soort van melancholie naar het verleden, vanuit drie generaties. Het is nog steeds een uitdaging om op maximaal 30 minuten uit te komen, maar die uitdaging gaan we als groep graag aan.

Welk stuk zou je graag eens willen regisseren?

Mijn absolute grootste droom is om ooit de opera Aïda te mogen regisseren, maar dan met nieuwe makers en een hedendaagse setting.
Het verhaal is natuurlijk al bewerkt tot musical, maar daar doel ik niet op.
De muziek van Verdi spreekt me aan, is ontroerend en muziek zegt meer dan duizend woorden.
Maar om opera's te regisseren heb je ook weer andere kwaliteiten nodig.
Eerst een koordirectieopleiding volgen lijkt mij een pré.
Volgend jaar wil ik starten met pianolessen en daarna koordirectie.
Op kortere termijn wil ik graag het verhaal van Carmen onderzoeken.
De muziek van Bizet spreekt me ook aan, maar daar heb ik andere plannen mee.

Grarda Rensen

Meer informatie over projecten en producties van Jolanda kunt u vinden op **www.structureyourart.nl**

OUD- EN NIEUWJAAR IN VERSCHILLENDE CULTUREN

In alle culturen wordt het nieuwe jaar op een feestelijke manier ingeluid. Veel mensen zijn zich er niet van bewust dat jaartelling cultureel bepaald is. Dit is dus een mooie gelegenheid om een vanzelfsprekendheid ter sprake te brengen die bij veel mensen leeft.

Niet voor alle mensen op de wereld begint met het vuurwerk op Oudejaarsavond (de nacht van 31 december op 1 januari) het jaar 2016. Als ze in een een westers land wonen kan het goed zijn dat ze meedoen met de feestelijkheden. Maar voor meer dan de helft van de wereldbevolking geldt er een andere datum die het begin van hun nieuwe jaar aankondigt.

- **Boeddhisten** vieren nieuwjaar met de Eerste volle maan in april.
- **Chinezen** vieren nieuwjaar met Chinees Nieuwjaar (januari/februari).
- **Hindoes** vieren nieuwjaar tijdens Holi (februari/maart).
- **Joden** vieren nieuwjaar op Rosj Hasjana (eind september).
- **Moslims** vieren nieuwjaar op 1 Muharram (1e maand van het jaar van de islamitische kalender).
- In oude **Perzische landen** wordt op 21 maart met Noroez nieuwjaar gevierd.

2016 is het jaar 2561 / 2562 volgens de Boeddhistische kalender
2016 is het jaar 4713 volgens de Chinese kalender
2016 is Vikram Samvat 2072 / 2073 volgens de Hindoekalender
2016 is het jaar 5776 / 5777 volgens de Joodse kalender
2016 is het jaar 1437 / 1438 volgens de Islamitische kalender

Oud en Nieuw in Europa

In Rome werd in 153 v. Chr. het begin van het jaar op 1 januari gezet; aanvankelijk werd deze dag niet gevierd maar had alleen een administratieve functie. Het Midwinterfeest vond plaats tijdens de laatste 12 of 13 dagen van het oude jaar. Pas in de vierde eeuw, nadat het christendom zijn intrede had gedaan, werd de Kalendae Januariae ingesteld, een vijfdaags feest om de geboorte van het kindje Jezus op 6 januari in te luiden. Nog in dezelfde eeuw ging de kerk ertoe over de geboorte van Jezus op 25 december te plaatsen en deed men al het mogelijke om de snel gegroeide populariteit van de Kalendae Januariae in te dammen. De eerste drie dagen van januari werden door de Synode van Tours uitgeroepen tot vastendagen en het werd op straffe van excommunicatie verboden aan de 'heidense' nieuwjaarsviering deel te nemen. Ook werden er diverse pogingen gedaan een andere datum

als nieuwjaar te bestempelen. In de oosterse kerk rekent men vanaf de Middeleeuwen 1 september als begin van het jaar. In de westerse wereld werden diverse nieuwjaarsdata na elkaar en soms tegelijkertijd gehanteerd: 1 september, 24 september, Kerstmis, 1 maart, 25 maart, Pasen.

Het kerkelijk nieuwjaar werd, zoals gezegd, in 480 n. Chr. vastgesteld op het begin van de advent. Gedurende de gehele Middeleeuwen bleef de nieuwjaarsdag afhankelijk van regionale gebruiken, waarbij op één plaats vaak twee of meer data tegelijkertijd als nieuwjaar golden. In de vijftiende en zestiende eeuw gingen de meeste staten in Europa er toe over het nieuwjaar op de eerste januari te vieren, maar de verwarring bleef nog lang doorwerken. Tussen 1660 en 1669 veranderde Samuel Pepys, bijvoorbeeld, in zijn dagboeken het jaartal op 25 maart en zette toch 'New Year' bij de eerste januari.

Voor zover 1 januari als nieuwjaar gevierd werd, ontstonden op deze datum gebruiken die vergelijkbaar zijn met die van andere dagen in de heidense midwintertijd. Het feest begon, zoals alle Germaanse en Keltische feesten, op de vooravond, die in het Engels nog steeds New Year's Eve heet.
Naar de heilige aan wie deze dag gewijd is werd vroeger ook wel van Silvesteravond gesproken, een naam die in Duitsland nog steeds gebruikt wordt. Sylvester was een paus uit de vierde eeuw; zijn feest valt op 31 december, vandaar.

Toen de heiligenverering tijdens de Reformatie werd afgeschaft ontstond de gewoonte van Oudejaarsavond te spreken. Het knallen van vuurwerk bij het begin van het nieuwe jaar en allerlei gebruiken om de gevestigde orde op haar kop te zetten zijn een algemeen verschijnsel tijdens de heidense joel(midwinter)tijd.

Oud en Nieuw in Nederland
In Nederland is het traditie om oudejaarsavond met familie en vrienden te vieren, waarbij oliebollen en appelflappen worden gegeten. Gekeken wordt naar een oudejaarsconference. Om twaalf uur toost men met champagne op het nieuwe jaar en wordt er zeer veel vuurwerk afgevuurd. Traditioneel voor veel zwemmers is de nieuwjaarduik aan de kusten van Nederland.

*** * * ****

Terugblik op ''AMATEURS!'' gezien door een toeschouwer

Amateurs, als ik dit woord opzoek in allerlei soorten woordenboeken, staan daar verschillende uitlegmogelijkheden. Vanuit het Latijnse *amator* betekent het liefhebber, minnaar en jawel….vrouwengek. Of amateur beoefenaars uit liefhebberij. En vooral de twee laatstgenoemde betekenissen boeien mij.

Dan denkt u misschien onmiddellijk, ze is een vrouwengek. Hemeltjelief dat kan ik niet beamen. Of een beoefenaar van toneel uit liefhebberij. Helaas is ook dat niet helemaal juist. Ik ben amateur in het schrijven van stukjes én liefhebber van het kijken naar toneel, het is dat u het even allemaal uit elkaar houdt.
Wat ik wel ervaren heb, is dat het toneelstuk “Amateurs!”, opgevoerd door de Koninklijke Rederijkerskamer “Jan van Beers” alle bovengenoemde ingrediënten in zich had.

Een kijkje achter de schermen van een amateurtoneelgroep die iets op de planken tracht te zetten wat door allerlei hilarische ontwikkelingen en noodlottige variëteiten maar niet wil lukken. Te laat komende acteurs en actrices, een opgefokte regisseur die blijkbaar zijn ogen niet alleen richt op de vorderingen van…ja wat eigenlijk? Een toneelstuk, het komt er maar niet van. Een reddende engel met vleugels uit zijn gedroomde kindertijd die een bijna van de brug springende wanhopige dame tracht te redden van haar eigen geënsceneerde verdrinkingsdood. Drama op het hoogste niveau met een hoog amateurgehalte! Let wel dit is niet negatief bedoeld, het gaat tenslotte om echte liefhebbers, het kan dus ook best zijn dat ze idolaat was van een plons in het diepe!

En dan ook nog deze dame die volgens de regisseur haar teksten niet kan overbrengen aan het publiek, zijn aanpak is een regelrechte ramp voor wie al onzeker is, maar hij troost haar, zij het niet hartstochtelijk zoals zij zich smachtend wenste.
Een gillende, in een rol gedwongen dame, zij wilde niet toneelspelen, die dan ook nog op en in haar mond gezoend wordt door iemand die daar niet vies van is, maar zij wel. De lichten die te pas en te onpas uit en aan flikkeren. De muziek die in een verkeerde timing haar klanken botviert op het podium. Overigens mooie klanken, dat dan weer wel. Kostuums die niet kloppen “Stop die jurk maar in je panty”! Ach de arme dame moest het wederom ontgelden, ik had met haar te doen!

Troost u, het was maar toneel, niet echt gebeurd, stel je voor…..het gebeurt ook best wel eens echt, jawel hoor alles wat u hier leest, vergis u niet.
U kent allemaal de verhalen van de filmsterren op toneel of het witte doek, leest u geen “Privé” en kijkt u geen shownieuws, dan blijft u dat allemaal bespaard, maar dat terzijde.
Dan de therapeutische sessies van de regisseur, die de ongelukkige gevoelens van de amateurs moeten doen verdwijnen en de saamhorigheid versterken. Saamhorigheid prachtig uitgebeeld in het tapdansen, hadden ze dat even goed geoefend, weliswaar achter de rug van de regisseur om! Een regisseur die er de brui aan geeft omdat hij waarschijnlijk alle “versieringen” van het “stuk” niet meer kon behappen, ook in de letterlijke zin van deze woorden. Dan breng je het over, ook op de toeschouwer.
Help… Wat gebeurt er achter de schermen van een amateurgezelschap? Wat heb ik gelachen. Genoten van jullie allemaal. En ook speciaal respect voor Hans Willem du Croo met zijn engelenvleugels en lappen tekst, die zeer zeker niet in een harnas zat, overigens had hij dat dolgraag gewild! Echt hilarisch. En dan de regisseur, Dennis Hamwijk, wat een rol, wat een liefhebber en wat een vrouwengek.

Amateurs! Hoe kom je er bij om het zo oneerbiedig uit te leggen, echte echte liefhebbers van toneel. Dat heb ik gezien, twee avonden achter elkaar! Bravo, knappe mensen voor iedereen die eraan meegewerkt heeft niets dan lof! Want reken maar dat er héél veel herkenbaar is en was in “Amateurs!” Het is jullie warempel wéér gelukt, weliswaar niet echt volle zalen maar voor wie er wel waren een heerlijk ontspannen avondje uit. Dat heb ik vooral in de wandelgangen gehoord!

Komen jullie de volgende keer echt weer allemaal kijken?
Het was zo de moeite waard en dat weten de echte liefhebbers.

Een mooi en inspirerend “Van Beersjaar” 2016.
Een koninklijk Van Beersjaar!

Ans de Groot

Achter de coulissen van ''Amateurs'' beleefd door een speler

Op 30 en 31 oktober 2015 hebben we als najaarsstuk ''Amateurs!'' van Wannie de Wijn opgevoerd. Het stuk is erg goed ontvangen en ik kijk er met veel plezier op terug. Het was mijn debuut bij Jan van Beers en daarom ben ik gevraagd mijn ervaringen met jullie te delen. De laatste keer dat ik op toneel had gestaan was de hoofdrol in de groep 8-musical op de basisschool in 1992, dus dat was al weer even geleden. Maar ik heb me dit jaar gelukkig laten overhalen door mijn goede vriend Dennis om me aan te melden bij Jan van Beers en daar heb ik tot op heden nog geen spijt van.
De aanloop naar de uitvoering vond ik behoorlijk zenuwslopend.
We hadden weliswaar ontzettend vaak gerepeteerd maar je bent toch bang dat je een blackout krijgt, of dat alles in de soep loopt. En wat dan? Af en toe schrik je daar toch even, badend in het koude zweet, van wakker.
Maar gelukkig werd ik vaak genoeg gerustgesteld door medespelers.

Ondanks dat ''Tom'' niet een heel grote rol was, kwam er toch aardig wat bij kijken. Ten eerste was Tom eveneens de geluidsman in het stuk, wat inhield dat ik ook geluid moest produceren vanuit mijn laptop. Dus dat betekent, naast acteren, ook nog eens de juiste liedjes aanklikken (en op tijd weer 'uitfaden' of stopzetten) en op juiste volume zetten. Extra stresspunt: als mijn laptop maar niet crasht!
En ik had, net als de meesten van ons, ook rollen in ''het stuk in het stuk''. Dus ik speelde Tom, maar die moest ook opdraven als de Poortwachter en als Erik ("gezellig!"), de vriend van de jonge Julia. Als Tom moest ik spelen dat ik het spelen van de Poortwachter verschrikkelijk vond, maar ik vond het zelf één van de leukste dingen om te doen: heerlijk overacten als een soort mislukte Sinterklaas-meets-Gandalf uit Lord of the Rings die de meest hoogdravende en onzinnige teksten uitkraamt: "U heb ik niet gezien en toch bent u aan gene zijde!" Juist, ja.

Op de dag van de uitvoering begon de stress aardig toe te nemen. Toen ik aankwam rond een uur of twee 's middags bleek er al een hoop gebeurd: de doeken waren opgehangen en Henk was licht en geluid aan het testen. Bleek nog een heel gedoe. Toen gingen we een korte technische doorloop doen, maar voor mijn gevoel hadden we het stuk minstens nog drie keer in zijn geheel mogen opvoeren om te wennen aan de nieuwe ruimte. Maar zoals iedereen zei: ''We moeten het stuk niet doodspelen''. Erg interessant om te zien wat voor verschillende rituelen mensen hebben: de één zit gezellig te kletsen, de ander zondert zich af. Zelf wilde ik nog de hele tijd de tekst

doornemen, maar men zei volledig terecht natuurlijk: 'Ja als je het nu nog niet kent is het te laat hoor'.

Vooraf kregen we een oppeppend praatje van Elisabeth: "Probeer gewoon te genieten. Dat is belangrijk". Maar ook erg moeilijk met een hart dat klopt in je keel. Plankenkoorts, inderdaad. De eerste 20 minuten van het stuk stond ik nog niet op toneel maar dan mocht ik toch eindelijk op: eerst wat onwennig en met trillende handen en dito stemgeluid, maar ik kwam er al snel lekker in. Wat ik zelf echt heel mooi vond om te zien: iedereen stijgt helemaal boven zichzelf uit. Tijdens repetities gaan bepaalde stukken nog wel eens houterig of onnatuurlijk, maar tijdens de voorstelling doet iedereen er net even een schepje bovenop, waardoor het meer sprankelt en échter, natuurlijker en krachtiger is. Je voelt een veel sterkere zindering bij iedereen op het toneel. En het publiek is een niet te onderschatten toevoeging.
Wel gingen er die eerste avond een paar dingen grondig mis. En dan sta je toch tot twee keer toe behoorlijk in paniek op het podium. Natuurlijk, we hebben geleerd dóór te gaan als er iets mis gaat, maar ja: bepaalde 'cues' of special effects zijn toch essentieel voor de voortgang. En je voelt de paniek, ook bij je medespelers. Ik was even heel erg bang dat we het stuk moesten stilleggen om de betreffende scène opnieuw te spelen. De opluchting die je voelt als er dan ter plekke toch een uitweg uit de impasse wordt gevonden, is onbeschrijfelijk.

Het vreemde vond ik achteraf: de mensen in het publiek hadden niets door! Direct na afloop van de opvoering was ik helemaal extatisch want ik had zelf wel een lekker gevoel over mijn debuut. Maar vrijwel iedereen was achter de coulissen behoorlijk chagrijnig. Dus ik ben maar lekker snel naar de foyer gelopen om even te informeren wat mijn vrienden ervan vonden.
En dan volgt eigenlijk het egostrelendste deel van de avond: de complimenten in ontvangst nemen. Men was enthousiast over iedereen van de cast en crew overigens, want men vond het echt een collectieve prestatie.
De dag erna kregen we gelukkig geen preek over wat was misgegaan. Meer een opbeurend 'Kan gebeuren, laten we zorgen dat het vanavond beter gaat!' En we zijn vooraf, achter de schermen, begonnen met een wijntje: een heerlijk glaasje 'Serendipity' (vanwege het woord ''serendipiteit'' dat in het stuk wel erg vaak gebezigd wordt). Dat hielp wel even bij het ontspannen, vermoed ik zo. Want de tweede avond verliep nagenoeg perfect. Er valt dan een last van je schouders en we hebben nog *heel lang en gelukkig* nageborreld.
En nu? Tja, ik vind het zelf wel voor herhaling vatbaar, dat toneelspelen.

Jelle Lof

Boven v.l.n.r.: Jelle, Annemies, Lisanne, Hans Willem, Piet, Nore

Onder: Jelle, Nore, Piet, Dennis, Annemies

De Beersberichten
Is een uitgave van
De Koninklijke
Rederijkerskamer
"Jan van Beers"

Januari 2016
25e jaargang

Redactie:
Marjan Jansen
Grarda Rensen

Einderedactie en opmaak:
Grarda Rensen

Bewerking voor de Website:
Roel Keuker

Drukwerk:
Multicopy
Maarssenbroek

Sponsors:
***Ridderschap Utrecht**
***Stichting Turkowfonds**
***Adinant**

OP DE ROL 2016

22 en 23 januari
Eenakterfestival te Baarn

19 maart
Poëziemiddag voor leden en vrienden

13 april
Algemene Ledenvergadering

21 mei
Voorjaarsevenement voor leden en vrienden

4 en 5 juni
33e Internationale Rederijkerscongres in 's Hertogenbosch

17 september
Najaarsevenement voor leden en vrienden

4 en 5 november
Najaars(lustrum)voorstelling

2017

18 maart
Poëziemiddag

20 mei
Voorjaarsevenement

23 september
Najaarsevenement

BESTUUR

Voorzitter
Marijke Dashorst
Zwanenkamp 1088
3607 NL Maarssen
Tel: 06-52040906
marijke.dashorst@hotmail.com

Secretaris
Joop de Groot
Donkeregaarde 66
3436 ZG Nieuwegein
Tel: 030-6032866
joop.degroot@planet.nl

Penningmeester
Ria Keuker
IJsbaankade 183
1271 GC Huizen
Tel: 035-5243317
ria@coaching-keuker.nl

Productie en Ledenadministratie
Marjan Jansen
Kortelaan 49
3601 HK Maarssen
Tel: 0346-570527
marjanj@hetnet.nl

Algemene Zaken
Lisanne Verbeek
Uranuslaan 16
3721 SC Bilthoven
Tel: 06-23526043
verbeek_lisanne@hotmail.com

E-mail: info@janvanbeers.nl
Website: www.janvanbeers.nl